

ВІСНИК
ЛЬВІВСЬКОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

Серія іноземні мови

Видається з 1961 р.

Випуск 13

Львів
Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка
2006

Міністерство освіти і науки України

Львівський національний університет імені Івана Франка.

Вісник Львівського університету. Серія іноземні мови. 2006. Випуск 13. 304 с.

Visnyk of the Lviv University. Series Iноzemні мови. 2006. № 13. 304 р.

У Віснику Львівського національного університету, серія "Іноземні мови" розглянуто питання словотвору, семантики, синтаксису, контрастивної лінгвістики англійської, німецької, французької, іспанської та класичних мов. окремі статті висвітлюють проблеми філософії мови, мовознавчі традиції у Львівському університеті, сучасні методики викладання іноземних мов.

Для науковців, викладачів і студентів філологічних спеціальностей, учителів шкіл й усіх, хто цікавиться мовознавством.

In the Visnyk the problems of the word building, the semantics, the syntax, the cognitive linguistics of English, German, French, Spanish and classical languages are the objects under the research. Certain analyses shed light onto the linguistic traditions in the Lviv University, the philosophy of a language, methods of teaching foreign languages.

The volume targets scholars, teachers and students of philology as well as those who are interested in linhuistics and literature studies.

Редколегія:

Головний редактор проф.. д-р філол. наук Р. С. Помірко

Заступник головного редактора канд. філол. наук, доц. Я. І. Кравець

Відповідальний секретар канд. філол. наук А. Р. Семів

Члени редколегії: проф.. д-р філол. наук чл.-кор. АН України В. В. Акуленко; проф.. д-р філол. наук М. М. Бобирєва; проф.. д-р філол. наук акаадемік ВШ С. Н. Денисенко; проф.. д-р філол. наук Р. П. Зорівчак; проф.. д-р філол. наук Н. Х. Копистянська; проф.. д-р філол. наук акаадемік ВШ К. Я. Кусько; проф.. д-р філол. наук В. А. Кухаренко; проф.. д-р філол. наук В. П. Маслюк; проф.. д-р філол. наук О. Ф. Ріпецька; доц.. канд. філол. наук І. І. Бабінчук; доц.. канд. філол. наук М. Е. Білинський; доц.. канд. філол. наук Г. О. Буйнишська; доц.. канд. філол. наук А. М. Гаврилюк; доц.. канд. філол. наук Ю. А. Заворотнєв; доц.. канд. філол. наук Б. В. Максимчук; доц.. канд. пед. наук Е. А. Шабайкович.

Редактор І. М. Лойк

Комп'ютерне верстання А. Р. Семів

Адреса редколегії: кафедра французької філології.
Львівський національний університет імені Івана Франка
вул. Університетська, 1.

79000, Львів, Україна
тел.: +38 0322 96 47 37

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЕМОТИКОНІВ

Сергій Кіпень

*Львівський національний університет імені Івана Франка
вул. Університетська, 1, м. Львів, 79000*

У статті розглянуто структурно-семантичні особливості емотиконів. Зроблено аналіз типових графічних символів, які використовують в Інтернет-спілкуванні. Показано способи маніпулювання структурними компонентами емотиконів, а також релевантні семіотичні процеси, що зумовлюють зміну смайліків.

Ключові слова: Інтернет, емотикон, смайлік, іконічний знак.

Ми живемо у перехідному періоді вмирання старої комунікації і народження нової... Це складний час... Можливо ми – останній подих цієї комунікації, але саме нам судилось здійснити візуальну революцію майбутнього, змінити світ... Ось чому виклик не може залишитись без відповіді, інакше нас очікує комунікативний апокаліпсис із подальшим культурним вмиранням [4, с. 4].

Надзвичайна популярність віртуального спілкування в глобальній мережі Інтернет пояснюється, насамперед, його грайливим характером. Однак спонтанність та інтерактивність комунікації зумовили виникнення безлічі нових лінгвістичних об'єктів, які розглянемо детальніше.

Неабияке зацікавлення викликають *емотикони* (від англ. "emoticon (emotion icon)" – *emoційна іконка* або, як їх часто називають у просторіччі – "смайли", "смайліки" (від англ. "smiley" – *посмішка* :-)) – такі кластери графічних символів (наявних на клавіатурі комп'ютера), які компенсують нестачу паралінгвістичних засобів спілкування в мережі та виражають емоційне ставлення комуніканта до повідомленого [7]. *Емотикони* відтворюють, зазвичай, настрій повідомлення, інколи зменшуючи саркастичність висловлювання або ж просто додаючи йому певного евфемістичного та естетичного забарвлення.

З метою аналізу *емотиконів* нами здійснено пошук електронних повідомлень, а також наявних у мережі електронних тлумачних словників, що дало змогу тією чи іншою мірою відповісти на питання, дослідження яких є головною метою запропонованої праці. Отже, у нашому дослідженні ми спробуємо детальніше розглянути проблеми, які власне стосуватимуться дефініцій як самих понять *емотикон* і *смайлік*, так і їхніх структурно-семантичних особливостей, а також способів маніпулювання графічними компонентами та релевантних семіотичних процесів, які зумовлюють зміну *емотиконів* і розвиток системи загалом.

Зрозуміло, що Інтернет-спільнота успішно адаптувала певні символи через їхнє простоту та легкість написання. *Смайліки* увійшли до графічно-стилістичного атрибуту "нетікету" (англ. netiquette = net+etiquette – загальноприйняті правила ввічливого спілкування в Інтернеті). Отож *емотикони*, як невід'ємна частина мовного електронного

тексту повноправно входять і в орфографічну систему мови. Варто зазначити, однак, що на початку функціонування Інтернету вони були лише простими інтонаційними символами, які з розвитком та поглибленим комунікації набули досконалішої симболової структури. Отже, смайли є знаковими одиницями – так званими симболовими акциденціями, характерною рисою яких є успадкована від розділових знаків відсутність (на відміну від літер) аудіальності. Емотикони не мають жодного звукового відповідника – це окремі візуально-смислові конструкції, які наразі є адекватнішими для сприйняття на моніторі.

За останні роки багатомільйонна армія користувачів Інтернету розробила цілій арсенал штучно сконструйованих графічних символів, за допомогою яких можна образно висловити будь-яку емоцію, образ, концепт тощо. Сьогодні світова павутинна налічує понад 500 емотиконів різного гатунку, проте лише мізерну частину з них реально використовують у віртуальному спілкуванні, наприклад: :-), :-I, :-(< та ін. (найпростіші їхні варіанти). Решта з них є, радше, плодом творчої уяви окремих "віртуозів" образного та асоціативного мислення:

@}-->-- (троянда), +<:-I (черниця/чернець), =:-) (панк) і т. ін.

Для розшифрування подібних емотиконів необхідно умовно ротувати їх за годинниковою стрілкою на 90 градусів. На основі опрацьованого матеріалу, можна навіть скласти так званий "алфавіт графічних знаків", які найчастіше застосовують для їхнього формування:

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	S
T	U	W	V	X	Y	Z	+	()	*	^	\$	#	@	!	~	<
>	/	\		{	}	[]	+	=	%	1	2	3	4	5	6	7
8	9	0	.	?	:	;	-	-	,	&							

За твердженням А. Соломоніка системи складаються з різноманітних знаків, проте в основу кожної з них покладено базовий знак (у нашому випадку – *графічний*), що задає тональність усій системі. Цей базовий знак зовнішньо може виглядати цілком неподібним сам на себе у різних системах одного виду, але він залишається базовим знаком за своєю семіотичною суттю. Він є основою для утворення складових похідних знаків. Наприклад, у мовних системах із первинних одиниць (слів) утворюються складні слова, словосполучення та фразеологічні звороти. В геометрії із базового елемента – відрізка – утворюють геометричні фігури, які вступають у взаємодію з іншими елементами системи. На письмі із літер складаються слова і морфеми. Все це відбувається за чіткими правилами відповідної знакової системи. Для здійснення системних утворень винаходять знаки, призначенні не для шифрування дійсності, а для правильного функціонування системи. Це необхідна ознака будь-якої абстрактної системи. У мовних системах вони отримують статус окремого знака – так звані функціональні слова. Те ж саме спостерігається в системах письма (розділові знаки) тощо [5].

Користувачів цими знаками можна назвати *бриколерами* (bricoleur), – "це ті, хто на думку Леві-Стросса, користується "підручними засобами", які не були спеціально придумані для операції, в якій мають бути використані і до якої їх намагаються пристосувати через спроби і помилки, не вагаючись їх замінити, як тільки це буде потрібно, або використати їх кілька разу, навіть якщо їхня форма і походження виявляється гетерогенними тощо" [1, с. 624].

Безперечно, тут виникає питання: навіщо така "зброя" комунікантам у віртуальному спілкуванні? Соломонік пояснює це тим, що люди у своїй взаємодії з природою, яка нас оточує (передусім – з дійсністю), не залишаються розброгними, вони винаходять й удосконалюють зброю у повному розумінні цього слова. Різні знакові системи є також засобом взаємодії людини з довкіллям і, ймовірно, найнеобхіднішим предметом для людства в процесі пристосування до будь-якого середовища (у нашому випадку віртуального) [5]. Для підтвердження цього припущення варто згадати також лумку Л. Вітгейштейна, який вдавався до такого ж порівняння. Він, зокрема, стверджував, що мова – це скриня, а її поняття – інструменти. "Уявіть інструменти у скрині – молоток, щипці, пилку, викрутку, лінійку, банку з клесем, цвяхи. Функції слів такі ж різні, як і функції названих предметів" [9, с. 6].

Маніпулюючи такими підручними засобами, як графічні символи, на клавіатурі можна зобразити:

а) емоції:

позитивні :), :->, :^D; ^_, ^O^, ^_ ^, (^_^), ~_~ ;

негативні :(-, :-C, :-e, :-/ , :-<, :-\, :o(, _ ;

нейтральні :-| ; ;

б) дію: * поцілунок [або :X, :->, :K, >*<, (K), :o)x, 888888, x>x, X} {X, :-)(-:)];

:6 облизування губ, :~(плач, :-Q~ куріння (або :-!, :-G~, :-?); :-) підморгування (або -_* , ~_ ^, 0_o);

в) відомі персонажі та знаменитості: *<:-) Санта Клаус (або *<:-{{:, |:^}>>>, *-={:-)}}} }>, *<]-#==>, *<]-###, *-={-:-)} }>, ~(_8^(|)); =):-) Авраам Лінкольн; 5:-) Елвіс Преслі, (або @:), 5:O, ?:-%, ;()); 7:^), Рональд Рейган (або 7:^]); C|:=)Х Чарлі Чаплін, :-.) Сінді Кроуфорд/Мадонна/Мерлін Монроу; //o-o\\ Джон Леннон, %\\v Пабло Пікассо, ~8-) Гаррі Поттер; :=(Адольф Гітлер (або {:^=(, /:#(, /:-=(), ===:-D Дон Кінг; :/7) Серано де Бержерак;

г) професію: +:-) лікар; P-(пірат; +:-) священик; {:o)B->--< модель; ():-) пірнальник; O>-</ сноубордист; (>o-< парашутист; C=-:) кухар;

д) тварин, пазуунів, комах, рослин тощо: @(-_-)@ мавпочка (або :()); @(*0*)@ коала; _@/ раблик; >:=] кролик; <:3)~~~ миша; {:V каченя; 8^ курча; <:>== індик; (ovo) сова, 3:-о корівка; >:0==Q< жирафа; ____ ^ ____ \o/ ____ акула; :(@) порося; })i({ метелик; ><<,> риба (або <*)))-, <./<, ><>), ~<:^~^~^~^ змія; <^o^> жаба; //o(00)\\ павук; >^..^< кошеня; 88- конюшина; _M/_ квітка лотоса.

Зauważимо, однак, що в електронних словниках емотиконів переважна частина знаків належить до тих, які "характеризують", тобто описують певні особливості людини, і лише деякі з них слугують для вираження власне емоцій, понять та образів. Наявні в мережі приклади смайлів дають змогу нам віднайти певні закономірності в їхній структурі: у переважній більшості знаків є компонент, що означає *рот*, майже завжди є компонент, що позначає очі, зрідка можна простежити і наявність позначення *носа* (зазвичай, позначають одним і тим же компонентом, що не має ніякого семантичного навантаження). Okрім того, можуть з'являтися й додаткові складники, необхідні для вираження емоцій (волосся, брови, сльози, борода та ін.).

Отже, значення маніпулювання структурними компонентами емотикона (*рот*, *ніс*, *очі*), що підтверджує наше припущення про різноманіття образів і понять, які зображають за допомогою відповідних топографічних знаків. Не варто також нехтувати й такою їхньою властивістю, як полісемантичність:

Зміна компонента рот:

:-[A vampire. Вампір (також можна інтерпретувати як втому).

- :-E Buck-toothed vampire. Вампір із зубами, що стиричать.
- :-7 Just made a wry statement. Бридке твердження.
- :-* Kiss. Поцілунок (також можливі варіанти :-x, =^* тощо).
- :-@ Screaming. Вищати, зойкати.
- :-# Wears braces. Співрозмовник носить підтяжки.
- :-& Tongue-tied. Зав'язаний язик.
- :-S Just made an incoherent statement. Неузгоджене твердження.
- :-! Normal. Нормальний.
- :-< Sad. Дуже сумний і злий.
- :-e Disappointed. Розчарований.
- :-V Shouting. Співрозмовник кричить.

Зміна компонента ніс:

- :@ Yelling. Волання (знак @ асоціюється з п'ятачком поросяти).
- :I Thinking. Розмірковування.
- :O Yawning. Позіхання (або дуже голосний сміх).
- :*) Drunk. П'яний.
- :^) Has a broken nose. Зламаний ніс.
- :v) Broken nose in the other direction. Зламаний ніс в іншому напрямку.
- :_) Nose is sliding off his/her face. Ніс зсувається з обличчя.
- :=) Two noses. Два носи.
- :o) Clown. Клоун.
- :n) Funny looking nose (right). Смішний ніс.

Зміна компонента очі:

- S-) Wearing sunglasses. Надягнуто темні окуляри.
- B-) Wearing glasses. Надягнуто темні окуляри.
- O-) Wearing a diving mask. Надягнуто маску для підводного плавання.
- .-) One-eyed. Одноокий.
- g-) Pince-nez glasses. Пенсне.

Зміна багатьох символів:

- l Sleeping. Спання.
- n Snoring. Храпіння.
- o Yawning. Позіхання.
- ~o-b Brain dead. Мозок помер.

Додавання інших символів:

- :-) Wears glasses (four eyes). Носить окуляри.
- B:-) Glasses on top of head. Окуляри на чолі.
- :-)S Big girl. Велика дівчина.
- S:-) Little girl. Маленька дівчинка.
- :-) Has moustache. Має вуса.
- :-) Bushy moustache. Густі вуса.
- :-) Wears a toupee. Носить парик.
- :-) Toupee in an updraft. Парик надягнуто на вітеріт.
- :-) Drooling. Вороти нісечними (також може означати стину).
- :-) Has a cold. Мережива.
- O:-) Angel. Ангел.
- C:-) Chef. Кулінар.
- E:-) Ham radio operator. Радіотехнік.
- :-) Wizard. Чарівник.

- @:-) Wearing a turban. В тюрбані.
- :-)X Wearing a bow tie. В галстуці-метелику.
- :-: Mutant. Мутант.
- >:-I Trekkie. Мандрівник.
- >:-) Devil. Демон, диявол.

Оскільки система, яку ми розглядаємо, є "живою", динамічною, тобто такою, яку активно використовують і розвивають та складається при цьому з різноманітних іконічних знаків, вона передбачає також виникнення нових елементів і використання периферійних (оказіональних) символів набагато частіше, ніж звичайна знакова система. Отже, виникає питання про те, які саме процеси зумовлюють виникнення і використання знаків, які зачислюють до загальновідомих і загальновживаних. Розглянемо їх детальніше:

1. Процес *редукції* знака полягає у випаданні несуттєвих (які не несуть змістової інформації) частин емотикона. Очевидно, що цей процес зумовлений прагненням системи до економії своїх ресурсів. Зазвичай, несуттєвою частиною знака є його середні компоненти, що позначають, наприклад, *ніс* людини. Оскільки здебільшого, зображення *носа* однакове і не несе смыслового навантаження, воно просто випадає без будь-якого відображення у семантиці емотикона.

2. Процес *редуплікації* виражається у повторенні правої (нижньої) частини знака і слугує підсиленням емоційного висловлювання.

Найчастіше редуплікується компонент *ром*. Нами зафіксовано лише найповторюваніші компоненти, такі як (та):

```
:)))))))))))))))))))))))))))))))))))))))))))))))  
:((((((((((((((((((((((((((((((((((((((((((  
((((((((((Susie)))))))):***** (цілу і обіймаю).
```

Крім *рома*, редуплікуватися можуть також компоненти *слози* та *слина*, наприклад:

:)-~~~~~	слина;
:`(``	слози.

Як засвідчує останній приклад, можливою є навіть дистактна редуплікація.

За допомогою послідовності великих та малих літер можна передати певну дію, наприклад:

<Succubus>: PppPPPpPPpPppP
<Succubus>: look at that tongue action :-))))))))

3. Процес використання стандартних компонентів знаків у нестандартних комбінаціях, що призводить, у результаті, до виникнення нових емотиконів, наприклад:

%\	похмілля;
^ ^ ^ ^ ^ ^ ^	хихотіння;
/ \ / \ / \ / \	сміх;
(_)]	келих;
0]xxxxx]===>	меч;
2B ^2B	<i>to be or not to be</i> ;
:-)8< або O+	жінка;
:-):-< або O->	чоловік.

Зазначимо також, що головною характеристикою емотикона є його *ізоморфізм*, тобто подібність двох чи більше об'єктів до зображеного. В цьому випадку ізоморфізм емотиконів і позначуваного означає їхній збіг за сутністю, зовнішнім виглядом чи за асоціаціями, зумовленими образом і зображенням.

У світовій науковій літературі за такими знаками міцно закріпилась назва *іконічні знаки* (від грецького *eicon*), що означає репродукцію об'єкта за допомогою подібного сурогата. Вони є найрозповсюдженішими у функціональному житті серед інших типів знаків тільки тому, що внаслідок своєї подібності до зображеного воно зрозумілі всім категоріям користувачів, які не можуть навіть і читати іноземною мовою. Іконічний знак тим чи іншим способом зображує предмет зацікавленості автора. Такі знаки можуть бути найпримітивнішими, найпередовішими і найдосконалішими із вигаданих людиною [8].

Безперечно, сучасні засоби комунікації вписують нову сторінку в історію розвитку письма. Традиційно її поділяють на кілька стадій: *піктографічне* (мальованій образ у вигляді картинок, сюжет котрого розгортається ланцюгом подій, які представлені піктограмками); *ідеографічне* (зовнішньо воно нагадує досконало виконані піктограми), насправді містить значно більше – це перший крок у напрямі абстрактного письма, яке містить тонкощі та багатозначність, недосяжні для піктограм. Використані в ньому піктограми показують також і конкретні образи, і значно ширший контекст, який пов'язаний з тими образами. Наприклад, у простій піктограмі коло зображує лише сонце, в ідеограмі може означати і спеку, і світло, і бога Сонця, і навіть слово "день". Позначення звіра в ідеограмі може бути проілюстровано не повністю, а лише легенъким обрисом його голови (тут частина передає значення цілого) [6].

Можна з впевненістю стверджувати, що в еру електроніки, символом якої є аудіовізуальна апаратура, людська свідомість приєднується до замкненої системи відеокомуникації. Це сприяє розвиткові мозку, а на планеті виникає праобраз нової цивілізації – електронного трайбалізму, ери планетарного уніформізму чи, за М. МакЛюеном, глобального села [3]. Зауважимо, що головним аспектом віртуального спілкування, яке зумовлює постійне використання топографічних можливостей комп’ютера, слугує якраз позбавлення від залежності фізичних матеріалів. З найдавніших часів людина намагалася закодувати навколошню дійсність у графічній формі, проте відбувалася постійна "боротьба" з матеріалом, на якому здійснювали фіксацію знаків (наприклад, потрібно було знайти камінь, підготувати його і сам процес карбування займав неабияких зусиль). Поступово із винайденням папірусу та пергаменту, а згодом – з відкриттям Галактики Гутенберга – процес писання потребував дещо менших затрат часу та енергії.

Проте такі фізичні параметри системи доповнюються правилами користування мовою, правилами, які змінювалися й удосконалювалися протягом століть. Удосконалення правил завжди мало за мету якнайкращого використання системи. Врешті-решт, мовна система щоміті трансформується у новий зміст, репрезентуючи ті самі знаки в новому ракурсі. Основне вміння користувачів системи полягає якраз в тому, щоб якнайшвидше ошнити нові відкриті можливості й оптимально їх використовувати [5].

Отже, якщо відбудеться вдала трансформація та адаптація емотиконів у системі обміну інформації в глобальній мережі Інтернету, то вони можуть стати першими (по справжньому топографічними) складними модулями нової комунікації. Неможливо чітко передбачити майбутнє цих знаків. Важливо, що вони є очевидним прикладом як візуального тексту в умовах тотальної комунікації, так і можливостей цілковитої трансформації форм і змісту самої комунікації. Можна погодитись з думкою Е. Лісішкого, який в першій половині ХХ століття передбачав анаціональність візуального тексту [2, с.54-58]. Саме приклад емотиконів переконує нас у цьому.

1. Дерріда Ж. Структура, знак і гра у дискурсі гуманітарних наук / Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / За ред. М. Зубрицької. 2-е вид., доповнене. – Львів : Літопис, 2002.
2. Лисицкий Эль. Книга с точки зрения зрительного восприятия – визуальная книга. Цит. за кн. : Лаврентьев А. Лаборатория конструктивизма. – М. – 2000. – С. 54-58.
3. Мак-Люен М. Галактика Гутенберга: становлення людини друкованої книги / Пер. з англ. – Київ : Ніка-Центр, 2001. – (Серія "Зміна парадигми"; Вип. 1).
4. Родькин П. Новое визуальное восприятие. – М. : Изд-во журнала "Юность". – 2003.
5. Соломоник А. Философия знаковых систем и языков. – Изд. 2-е, дополненное и исправленное. – Минск : МЕГ. – 2002.
6. Diringer D. Writing. – L., 1962.
7. Godin S. The Smiley Dictionary: Cool things to do with your keyboard. – Berkeley, CA : Peachpit Press. – 1993.
8. Leonard H. Principles of Reasoning (An Introduction of Logic, Methodology and Theory of Signs). – N.Y., 1967.
9. Wittgenstein L. Philosophical Investigation. – N.Y., 1953.

STRUCTURAL-SEMANTIC PECULIARITIES OF EMOTICONS

Serhiy Kipen'

*Lviv Ivan Franko National University,
1, Universytetska St., Lviv, 79000, Ukraine*

In this paper we explore some aspects of structural-semantic peculiarities of emoticons. The article presents an analyses of typical graphic symbols used in the Internet communication. The manipulation ways of the emoticons' structural components are considered. The relevant semiotic processes determined their changes are examined.

Key words: Internet, emoticon, smiley, iconic sign.

*Стаття надійшла до редколегії 1.11.2005
Прийнята до друку 10.11.2006*

ЗМІСТ

МОВОЗНАВСТВО

<i>Роман Помірко.</i> Інтерфікси: структура і функція	3
<i>Олена Мікіна.</i> Інваріант значення як основа семантичного аналізу (на матеріалі дієслів мовлення романських мов).....	11
ГЕРМАНСЬКІ МОВИ	
<i>Алла Паславська.</i> Набуття навичок заперечення в процесі оволодіння мовою	18
<i>Оксана Присяжнюк.</i> Соціальна диференціація різних територіальних типів вимови	24
<i>Марта Дубасевич.</i> Граматичні та лексичні форми вираження часу у міфічному тексті	32
<i>Андрій Грицьків.</i> Динаміка семантичного взаємовпливу в термінології	40
<i>Анна Гусак.</i> Лексико-семантична динаміка корпоративних мов (на матеріалі англійської мови)	45
<i>Оксана Ванівська.</i> Роль постпозицій для творення нових значень в англійській мові	54
<i>Марта Козак-Федорків.</i> Невербальні та непрямі вербальні способи вираження схвалення/осуду у сучасній англійській мові	59
<i>Сергій Кіпень.</i> Структурно-семантичні особливості емотиконів.....	67
<i>Марко Латик.</i> Комунікативно-епістемічні ознаки англійських модальних дієслів	74
<i>Ольга Павлишенко.</i> Авторська стилеметрія лексико-семантичних полів дієслів у творах англомовної прози	80
<i>Надія Попович.</i> Дериваційні особливості формування сучасних англомовних термінів інвестиційної діяльності	90
<i>Роман Поворознюк.</i> Відтворення дискурсних маркерів авторського ставлення в протокольних промовах	96
<i>Олеся Татаровська.</i> Семантико-функціональні особливості заперечення у мові права (на матеріалі англійських іменникових префіксальних форм)	101
<i>Наталя Янко.</i> Інтертекст у повісті Ф.К. Деліуса "Груші з Ріббеку" як вид монтажної техніки	108
<i>Уляна Курпіль.</i> Семантичний компонент вибору елементів із множини у категорії невизначеності	116
РОМАНСЬКІ МОВИ	
<i>Миростава Ющенко.</i> Лексеми на позначення місця та їхні семантичні особливості (на матеріалі французької мови).....	122
<i>Оксана Карпа.</i> Стійкі словосполучення неідіоматичного характеру	133
<i>Оксана Кушнір.</i> Тварина і людина як символічні персонажі іспанських прислів'їв і приказок	140
<i>Оксана Мартинюк.</i> Актантність у неповних реченнях та еліпсис у сучасному французькому мовленні	145
<i>Ольга Мокра.</i> Зміщення оперативної ділянки заперечення як чинник асиметрії заперечних висловлювань	151
<i>Олена Матвеєва.</i> Лінгвоструктурні особливості антропоморфних описів (на основі французької прози)	157
<i>Валентина Гладка.</i> Про функціонально-семантичну кореляцію питальних займенників французької мови	164